

29. Nov. 1899: 1. Beh. af Lovf. om Arbejde i Bagerier.

Landstingsmand i, at man ikke paa nogen Maade maa gøre. Hvis det altsaa skulde vise sig, at man i Løbet af denne Samling kunde blive enig om en almindelig Revision af vor Fabrik- og Værkstedlovgivning, mener jeg, at disse Bestemmelser om Bagerierne paa en naturlig Maade kunne finde deres Plads deri, hvilket med andre Ord vil sige, at der intet som helst er til Hinder for, at denne Lov kan blive behandlet for sig, eftersom jo i alt Fald Bestemmelserne, hvad enten de blive Genstand for en almindelig Lovgivning eller for en særlig Lovgivning ville kunne blive de samme, idet de nemlig maa blive forskellige fra de Bestemmelser, som almindeligvis ville komme til at gælde for Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder. — Med Hensyn til Helligdagsspørgsmaalet, altsaa med Hensyn til at man — som jeg før omtalte — ved Forslagets Fremsættelse i Fjor i Folketinget havde udtalt, at nu var det mindre nødvendigt at give Bestemmelser herom, da man paa dette Punkt gennem Organisationerne var naaet til en Overenskomst, saa maa jeg dog efter det, der er blevet oplyst, særlig her i Dag, om det Omfang, hvori disse Overenskomster ere blevne trufne, idet det er et forholdsvist ringe Antal Arbejdere, som disse Overenskomster omfatte, sige, at den af mig i Folketinget nylig udtalte Mening om, at man maaske kunde se bort fra § 2 — en Mening, som jeg jo i øvrigt havde faaet ved Udtalelser fra Forslagsstillerne selv i Fjor, da de havde udtalt sig i denne Retning — dog maaske ikke er rigtig; thi naar det oplyses, at det kun er et Mindretal, som har kunnet opnaa denne Fordel, saa maa man sige, det virkelig ikke er ubilligt at forlange, da det er noget, som de fleste Mennesker sætte megen Pris paa, nemlig en Fridag om Ugen, saa forekommer det mig, at der kan være nogen Anledning for dette høje Ting til at overveje, om man alligevel ikke skulde komme dem til Hjælp, naar det kan ske ved et Tillæg, som der i Virkeligheden her kun er Tale om, til vor Helligdagslovgivning; og et Tillæg, som maa siges at være i væsentlig Overensstemmelse med den for Arbejdet i Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder gældende Lovgivning.

Jeg mener altsaa, at dette Lovforslag bør prøves i et Udvalg af særlig sagkundige Mænd, og den Sagkundskab er det meget muligt ikke tidligere har været til Stede i tilstrækkelig Grad ved Behandlingen af Lovforslaget, men jeg maa dog i det store og hele og ganske særlig for § 1's Vedkommende slutte mig til de Principper, der ligge til Grund for dette Lovforslag, som i mine Øjne er et godt konservativt Lovforslag i Ordets bedste Forstand.

Stilling: Jeg skal ikke nægte, at jeg glæder mig over at se, at de Argumenter, der ere fremførte for dette Lovforslag, ikke ere vægtigere, end at jeg kan sige, at herefter kan man ganske rolig vente, til det af den højtærede Minister antydede Lovforslag om Revision af Fabriklovgivningen kommer til at foreligge. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavn (C. C. Andersen) udtalte, at det havde ikke meget at betyde, at det blev fastsat, at hver anden Søndag skulde være fri, saa viser det, at det ærede Medlem enten ikke har forstaaet mine Udtalelser eller ikke har fuldstændig Kendskab til Forholdene inden for de kjøbenhavnske Bagerier; thi det er netop det, at der staaar, at hver anden Søndag skal være fri, der vil medføre, at det vil være til meget stor Skade for de næringsdrivende her i Kjøbenhavn. Det forholder sig, som det blev anført, saa, at Fridagen er indført her i Kjøbenhavn, men den er ikke indført i det øvrige Land, og naar man ser hen til, at der er 281 Forretninger her i Byen, medens der er over 2,300 i det øvrige Land, kunde det maaske være et Bevis paa, at hvad der passer for Kjøbenhavn ikke passer for det øvrige Land, det tiltrænges nemlig ikke, og de Herrer have heller ikke kunnet afkræfte de Oplysninger, jeg gav om Forholdene i Provinserne, og som viste, det ikke tiltrænges. De Herrer her fra Kjøbenhavn, der have haft Ordet, have særlig argumenteret ud fra kjøbenhavnske Forhold, og deri kunde maaske ligge et Bevis paa, hvad jeg udtalte, at Lovforslaget særlig sigter paa kjøbenhavnske Forhold, men det vil absolut ikke passe for det øvrige Land. Der var en Anke, som det ærede 5te Medlem for